

Vse bliže odgovorom na vprašanja

Kaj danes smo – kakšni hočemo biti jutri

Zadnji poslovni obisk v Italiji, ki so se ga udeležili še Aleksej Us, Albin Lavrič, Alojz Marcen in Marjan Polak je v mnogočem presenetil in presegel vsa naša pričakovanja. Namreč vsem v Steklarni je verjetno dobro znano, da v današnjih dneh končujemo delo z ljubljanskim ITEO-jem, katerega cilj je izdelava strategije podjetja ali enostavneje povedano opredeliti se: KAJ delati in za KOGA, KDO in KAKO ter s ČIM in KOLIKO sredstev bomo za to potrebovali.

Spremembe v zadnjem letu ali dveh v naši družbi, nas silijo prevzemati določene navade, organiziranost, način razmišljanja, skratka logiko dela sobodne zahodnoevropske steklarne. Ti so nam danes konkurenca, včeraj nam praviloma še niso bili, časa za prestrukturiranje pa je zelo malo. Rekel bi celo, da bijemo hudo bitko s časom, kajti tu smo omejeni, prestrukturirati pa moramo ne le podjetje temveč tudi sebe.

Dolga leta smo bili vajeni skrbništva nad podjetji s strani tako imenovane širše družbene skupnosti, danes vsega tega ni več. Nekatera podjetja, ki so še včeraj veljala za nosilce razvoja v regiji, propadajo, stečaji se vrstijo, število socialno ogroženih zastrašujoče narašča.

Najodgovornejši v Steklarni že dlje časa načrtujemo in ukrepamo, da bi preživeli to viharno obdobje, uredili lastne vrste in smelo začrtali pot za boljši jutri. Za vse nas in za tiste, ki bodo tudi jutri prišli v Steklarno. Ker se zavedamo, da imamo lastnega znanja za prestrukturiranje podjetja v Steklarni premalo, že leto dni sodelujemo z konzultantsko firmo ITEO, ki nas je usmerjala, da smo predvsem sami prišli do spoznanja, kaj danes smo in kakšni hočemo biti jutri.

Tudi reorganizacija v podjetju je rezultat našega skupnega dela. Delitev proizvodnje in prodaje na tri osnovne programe – razsvetljavo steklo, embalažno steklo ter steklo za pogrnjeno mizo je med drugim omogočila koncentracijo najsposobnejših kadrov v podjetju v programih, ki so danes v tehnološkem in organizacijskem smislu zaključene enote, v tržnem smislu pa funkcionirajo med seboj povsem neodvisne. Zato so tudi pristopi in obravnavne problematike v posameznih programih povsem ločene in svojske.

Uspešnost in perspektiva programa embalaže

Ko ocenjujemo program embalažnega stekla moramo vedeti, da je ta program danes udeležen v skupnem prihodku podjetja s 40–50 %, da je tehnološko najzahtevnejši, kapitalsko najintenzivnejši, da je slovenski trg znatno premajhen za rentabilno proizvodnjo; da imamo pri tem programu tudi na slovenskem trgu močno konkurenco zahodnoevropskih steklar, da z ozirom na število proizvodnih linij premalo iztržimo iz tega programa. Skratka, takšen kakršen je program danes, jutri nima nikakršne perspektive, zato je sprejemanje odločitev o njegovi usodi nadvse tvegano in odgovorno dejanje.

Alternativi sta samo dve. Ali opustiti program ali pa ga koncipirati tako, da bo po vseh kriterijih in v vseh pogojih omogočal rentabilno proizvodnjo po evropskih normativih. Z ozirom na to, da osebno ne vidim programa, ki bi nadomestil izpad prihodka embalažnega stekla, niti ne po razgovorih sodeč ne vidi ostala vodstvena struktura v podjetju, sodim, da velja ta program podpreti in ohraniti.

Kaj o nas misli in nam svetuje g. Carrer.

In kakšen pomen ima v uvodu omenjen obisk v Italiji s temi razmišljanji? Pred nekako dvema mesecema smo v naše podjetje povabili priznane italijanskega strokovnjaka za proizvodnjo embalažnega stekla gospoda CARRERJA, ki je bil dolgoletni generalni direktor italijanskih steklar Gruppo Vetri. Danes je g. Carrer v pokajo, obenem pa je strokovni svetovalec italijanskega proizvajalca proizvodnih IS-strojev BDF. Želeli smo dobiti odgovor na eno samo vprašanje.

Ali je mogoča v Steklarni Hrastnik rentabilna proizvodnja embalažnega stekla in če je, pod kakšnimi pogoji? Ob zadnjem obisku v Italiji nam je g. Carrer ob pomoči najodgovornejših firme BDF razgrnil njihov pogled. Predstavil je njihov predlog, s katerim je pritrdilno odgovoril na naše vprašanje.

Kaj karakterizira njihov pogled na rešitev našega problema? Omenil bi predvsem pozicije, ki v največji meri vplivajo na spremembe glede na današnje stanje.

1. Zmogljivost peči za belo steklo bi se morala podvojiti, torej naj bi dnev-

- no izdelali od 70 do 100 ton izdelkov.
- Število linij bi se moralo zmanjšati iz današnjih štirih na tri.
- Postavljene naj bi bile
 - ena desetsekcijska dvokapelna fleksibilna linija
 - ena šestsekcijska trokapelna linija
 - ena tandemska linija dveh šestsekcijskih dvokapelnih linij.
- Inštalirati bi bilo potrebno primerne kontrolne in pakirne linije.
- Kadno peč in proizvodne linije bi bilo treba postaviti na mesto B in A-kadne peči vzporedno s cesto in obrnjen proti jugu tovarne.
- Znatno bi bilo treba dvigniti današnje raven znanja po potrebi tudi s pomočjo strokovnjaka iz tujine.

Pred odločitvijo odgovoriti še na nekaj vprašanj

Vzporedno s tem moramo pred dokončno odločitvijo dati odgovor še na nekaj ključnih vprašanj:

- možnost nabave in transporta surovin
- zmogljivost zmesarne, kompresorjev in ostale infrastrukture
- skladiščenje
- možnosti plasmaja povečanih količin steklenih izdelkov
- v tem kontekstu reševati tudi vprašanje proizvodnje rjave embalaže. Zavedati se moramo namreč, da se pri nespremenjenem obsegu proizvodnje v ostalih programih dvigne let-

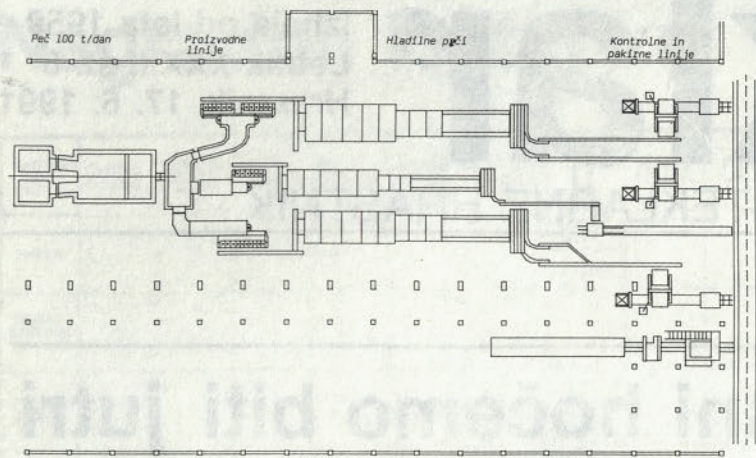
na proizvodnja iz današnjih 27.000 ton na 45.000 do 50.000 ton izdelkov. Gre torej za znaten dvig produktivnosti, pri čemer se računa, da bi se število delavcev v programu embalažnega stekla za določen odstotek celo zmanjšalo.

Kaj napovedujejo poznavalci stroke?

Iz pogovora s kompetentnimi poznavalci razmer v steklarstvu v evropskem prostoru je v naslednjih letih pričakovati, da bo prišlo do selitve tovrstne proizvodnje iz gosteje naseljenih območij Evrope na njeno periferijo. Vsaj pri segmentih, kjer se profitna stopnja bliža spodnjemu nivoju, ki je za poslovni svet v Evropi še sprejemljiv. In proizvodnja embalažnega stekla je prav gotovo segment v steklarstvu, kjer so navzoči omenjeni trendi.

Torej razlog za kanček optimizma glede prodajnih možnosti. Seveda se Evropa ne misli odpovedati kvalitetnim normativom, ki jih je vajena danes. Ti bodo v bodoče postali še strožji in težje dosegljivi.

Evropska kvaliteta po 1992 ne bo izjemno trd oreh samo za firme naše stopnje kakovosti. Ob zadnjem obisku v renomirani italijanski firmi Roco Bormioli iz Parme smo spoznali, da so tudi sami v skrbeh in prav nič z optimizmom ne zrejo v prihodnost. Ob

Linija za proizvodnjo bele embalaže

povedanem si lahko mislimo, s kakšnimi težavami se bomo morali ubadati v našem podjetju pri zagotavljanju minimalnih standardov kakovosti še sprejemljive za evropski trg. Ne delam si utvar. Brez tuje strokovne pomoči prav gotovo ne bomo uspeli dvigniti produktivnosti in kvalitete, zato se intenzivno išče primerno usposobljenega partnerja in kot kaže, bodo sklepni razgovori na to temo opravljeni še v juniju. Trenutno stanje s tem programom je skrb zbujajoče in prepričan sem, da vsi zastavljeni nalogam ne bodo kos. Vendar postanejo stvari mnogo jasnejše in obvladljivije, če

poznaš odgovor na tistih šest vprašanj, zastavljenih v uvodnem delu tega članka.

In za Steklarno lahko trdimo, da postajajo ti odgovori vsak dan bolj znani in vse bliže, prav gotovo pa bodo znani do konca junija. Podobne dileme obstajajo tudi v drugih dveh programih, podjetniški duh je zavel tudi v naše podjetje, privatizacija, novonastali podjetniki iz vrst naših sodelavcev, podjetniški inkubatorji, nekaj več na to temo pa v naslednjih številkah Steklarja.

Stojan Binder

Nova varianta projekta Steklena vlakna

Projekt steklena vlakna, ki teče v podjetju Vlastek z namenom, da bi zagotovili nova delovna mesta v krajih, kjer se postopoma zmanjšuje in opušta rudarjenje, se v nekem smislu še vedno nahaja v fazi iskanja poti h končnemu cilju. Izdelan je idejni projekt in investicijski program za izgradnjo tovarne steklenih vlaken na lokaciji nogometnega igrišča Za Savo. Projekt je bil predložen v oceno Inštitutu za ekonomiko investicij pri Ljubljanski banki in Republiški komisiji za oceno investicij.

Načelno je bil ocenjen kot dober program, ki bi utegnil biti pomemben za prestrukturiranje dela zasavskega in tudi slovenskega gospodarstva. Seveda pa ne manjka pomislekov in bojazni. Kot prvo se pojavlja vprašanje višine naložb. V danih razmerah je pač težko dobiti ali najeti denar za uresničitev tako velike investicije. Druga lažja, vendar nič manj pomembna vprašanja pa se nanašajo na nekatere področnosti v zvezi s tehnologijo, kadri, trgov ipd. Po preučevanju pripomb in pogovorih z že znanimi švicarskimi partnerji – potencialnimi sovlagatelji, je upravni odbor Vlasteka sklenil, da se zahtevane dopolnitve k idejnemu projektu in investicijskemu programu obdelajo tako, da bo predvidena vzpostavitev proizvodnje 6000 ton vlaken v obstoječe rudniške de-

lavnice v Hrastniku. To pomeni prvo fazo oziroma polovico celotne načrtovane kapacitete. Poleg proizvodnje vlaken bi v prvi fazi vzpostavili še predelavo vlaken v roving in voal.

Takšen predlog zdaj v tehnično-tehnološkem in ekonomskem smislu obdelujejo strokovne službe Smelta. Po izdelavi te dopolnitve dokumentacije bo dana v ponovno obravnavo republiškim organom. Pričakujemo, da bomo v razumnem roku kot partnerja v projektu posredno ali neposredno pridobili tudi tiste republiške institucije sistema, ki bodo ključno vplivale na realizacijo projekta in katerih sodelovanje pogojujejo že znani tudi sovlagatelji.

Vzporedno s prizadevanji za vzpostavitev proizvodnje steklenih vlaken tečejo prizadevanja za vzpostavitev proizvodnje kompozitnih materialov na bazi steklenih vlaken. Napravljeni so že prvi koraki. Prišli smo do spoznanj in tudi že nekaterih konkretnih predlogov. Upamo in želimo, da bi se našla okolja in posamezniki, ki bi s prostori in infrastrukturo in predvsem z iniciativo ter osebnim organiziranjem prevzeli, podprli in uresničili kakšno izmed njih.

Srečko Koritnik

Regres za letni dopust

Postavljena okvirna merila

Kot v številnih podjetjih bomo tudi v Steklarni Hrastnik regres za letni dopust dobili izplačan v več delih. Ker se je ob izplačilu prvega obroka pojavljalo vprašanje, kolikšna je lahko dejanska višina regresa, povzemamo razlago 1. točke splošne kolektivne pogodbe za gospodarstvo, ki jo je podala strokovna služba Zveze svobodnih sindikatov Slovenije.

Določba 1. točke 38. člena splošne kolektivne pogodbe za gospodarstvo (Ur. l. RS št. 31/90), da delavcu pripada regres za letni dopust v obliki 13. osebnega dohodka pomeni, da gre za izplačilo delavcu, ki ima značaj osebne prejemke, izplačanega na enak način kot osebni dohodek. Ta norma ne opredeljuje višine regresa za letni dopust, saj je ta določen v najmanjšem znesku 2.850,00 dinarjev neto enako za vse delavce. Kolektivna pogodba ne vsebuje nobenih kriterijev za delitev regresa za letni dopust med delavce. Zakon o izplačevanju oseb-

nih dohodkov in nekaterih drugih prejemkov za leto 1991 (Ur. l. RS 48/90) pa omejuje obseg sredstev za regres za letni dopust.

Določba splošne kolektivne pogodbe torej dopušča, da se regres za letni dopust izplača po enakih kriterijih kot osebni dohodek, ali da se izplača vsem zaposlenim v enakem znesku, ali da se izplača v obratnem razmerju z višino osebne dohodka posameznega delavca; seveda pa so možne tudi različne kombinacije kriterijev za določitev in izplačilo regresa za letni dopust.

O višini in kriterijih za izplačilo regresa za letni dopust odloča pristojni organ v podjetju oziroma organizaciji oziroma delodajalca, če v podjetniški kolektivni pogodbi oziroma splošnem aktu ni nobenih določil o tem.

Ta razlaga je usklajena med strokovnima službama Gospodarske zbornice Slovenije in Zvez svobodnih sindikatov Slovenije.

Povzemamo po DE

Dokup pokojninske dobe

Dokup pokojninske dobe je poleg predčasne upokojevanja eden najbolj zanimivih institutov pokojninskega sistema v času skokovitega naraščanja števila brezposelnih. Teze za nov republiški zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju določajo tri pokojninske dobe:

* Teze dovoljujejo odkup tako imenovane abstraktne pokojninske dobe le v primeru, če je posameznik izgubil delo zaradi operativnih razlogov ali zaradi stečaja. Abstraktna pokojninska doba je tista, za katero ne moremo dokazati, da smo v preteklosti opravljali dejavnost, za katero bi danes morali biti obvezno pokojninsko zavarovani, v preteklosti pa to ni bilo mogoče.

Zaradi operativnih razlogov ali zaradi stečaja odpuščeni delavci bodo torej lahko dokupili do 5 let pokojninske dobe, če bodo tudi sicer izpolnjevali pogoje glede starosti in že dosežene pokojninske dobe. Za dokup morajo torej biti izpolnjeni ti trije pogoji. V Delavski enotnosti št. 16, 16. 4. 1991, je bilo opisano prehodno obdobje od leta 1992 do 1997, v katerem se bo pogoj starosti za starostno upokojevanje vsako leto zaostril za 6 mesecev. Ta zaostritev vpliva tudi na potrebno starost za dokup pokojninske dobe. Kombinacij je več. Mogoč je dokup 5 let pokojninske dobe za izpolnitev pogojev za starostno, pa tudi predčasno upokojevanje.

Kombinacije:

Moški: Vsaj 35 let pokojninske dobe in vsaj 55 let in 6 mesecev v 1992. letu, oziroma vsaj 58 let po 1997. letu. Če hoče predčasno v pokoj, mora

imeti pri isti starosti vsaj 30 let pokojninske dobe.

Ženske: Vsaj 30 let pokojninske dobe in vsaj 50 let in 6 mesecev starosti v letu 1992, oziroma vsaj 53 let po letu 1997. Za predčasno upokojevanje bo zadostovalo 25 let pokojninske dobe pri isti starosti.

Moški: Leta 1992 star vsaj 60 let in 6 mesecev in vsaj 15 let pokojninske dobe. Po letu 1997 bo moral biti star vsaj 63 let.

Ženske: po letu 1992 stara vsaj 55 let in 6 mesecev in vsaj 15 let pokojninske dobe. Po letu 1997 bo morala biti stara vsaj 58 let.

Moški vsaj 65 let, ženska vsaj 60 let stara in vsaj 10 let pokojninske dobe. Delovni invalidi II. in III. kategorije bodo lahko dokupili pokojninsko dobo za izpolnitev pogojev za invalidsko pokojnino.

* Teze še vedno dopuščajo dokup pokojninske dobe za nazaj za opravljanje dejavnosti v času, ko za nekatere zasebnike ni bilo omogočeno pokojninsko zavarovanje. Gre za obrtnike, odvetnike, duhovnike, umetnike, podjetnike, kmete, vrhunske športnike in tiste, ki so sekali les v letih od 1945 do 1972. Število dokupljenih let ni omejeno.

* Mogoč bo tudi dokup let za čas visokošolskega študija in služenja vojaškega roka. V slednjem primeru naj bi bil dokup možen šele tik pred upokojitvijo, tako rekoč za izboljšanje pokojnine.

Na koncu še tole: teze nedvomno določajo, da je cena dokupljenega leta v vseh treh primerih ekonomska, torej zasoljena!

Lučka Böhm

Dokup delovne dobe

Odločitev z najboljšim namenom

V letošnjem letu se bo v Steklarni upokojilo 123 delavcev, skoraj dve tretjini z dokupom delovne dobe. Ob številnih ukrepih, ki so bili sprejeti in se zdaj izvajajo (o njihovi izvedbi bo verjetno podano tudi poročilo delavskemu svetu), da bi v podjetju zmanjšali število delavcev, se zdi, da je upokožitev vendarle najbolj humana in najlažje sprejemljiva oblika reševanja problema. Pa vendar so bile reakcije na tako odločitev dokaj različne. Na eni strani smo bili priče prizadetosti nekaterih delavcev, ki so si želeli, da bi bili na seznamu kandidatov za upokožitev, a jim to ni bilo omogočeno, ker bi zaradi del, ki jih opravljajo, in znanj, ki jih imajo, podjetje kadrovskega preveč osiromašili. Reakcije odhajajočih, čeprav, v manjšini, so bile ravno nasprotno. Padel je celo očitek, da se jih meče na cesto in krati dohodek ob neprimernem trenutku, ko si želijo

še to in ono urediti. Za nekatere je bil sklep o upokožitvi kot nekaj, kar pač mora biti, če bo tako bolje za podjetje.

Na tretje pa je deloval kot grenka pilula in z mislijo, da so se na seznamu upokojencev znašli zato, ker se jih mladi šefi želijo znebiti. Za nekatere, in teh je bilo največ, pa je odločitev za upokožitev prinesla veselje, olajšanje, srečo.

Tako različnim pogledom je težko dati skupni imenovalec. Morda le to, da je bila odločitev sprejeta z najboljšimi nameni: na eni strani do tistih, ki so dolga leta v podjetju vstrajali v dobrem in slabem. Na drugi do tistih mlajših, ki bodo nadomestili odhajajoče, kajti imeti delo pomeni tudi socialno varnost. To pa je vrednota, katere smo se v preteklosti premalo zavedeli.

Milica Kobal

Reportaža

Na zadnji delovni dan

Leta teko. In ko pride še zadnji delovni dan, se zberejo sodelavci in prijatelji.

Izbrane besede za slovesen trenutek.

Ali pa: »Sprehod« skozi delovno dobo z manj resne plati.

Na zdravje in najboljše želje odhajajočim.

Na koncu zadnjega »šihita«. In potem tudi na ta dan ostane spomin.

Počitnice »91«

Z reorganizacijo našega podjetja je skrb za letovanje delavcev prešla bolj na vsakega posameznika in na sindikat. Slednjemu so ostale le štiri avtokamp prikolicice. Počitniška domova v Bohinju in Portorožu pa sta oddana v najem, zato sindikat Steklarne nima nobenega vpliva niti na kvaliteto, niti ceno letovanja.

Kot že rečeno so sindikatu ostale štiri prikolicice, interes za letovanje v njih pa je bil izjemno velik. Prijavljenih je bilo več kot 60 interesentov, ugodno pa smo lahko rešili le 28 prošenj. To je tistim, ki so po veljavnih kriterijih dobili največ točk.

Prikolicice so nameščene v avtokampu Valkanela Poreč, na dokaj ugodnih mestih, kar bo, upamo, prispevalo k dobremu počutju letovalcev. Je pa ob tem treba povedati, da prikolicice niso več v najboljšem stanju, saj so nekatere stvari dotrajane, tako da smo morali kupiti nove, npr. en predprostor, so pa tudi ostali predprostorji precej dotrajani, kar nas sili v razmišljanje o nakupu novih. Verjetno bodo tudi letovalci imeli pripombe in priporočila, da se to in ono izboljša do naslednje sezone.

Toliko o prikolicah. Zdaj pa še nekaj besed o letovanju v Portorožu in Bohinju. Znano je, da je počitniški dom v Portorožu prevzel dosedanji upravnik Ferdo Žlindra, ki pa ima, na žalost ve-

liko težav, saj je dom, po nalogu inšpekcijskih služb zaprt. Ko je inšpekcijska služba ogledovala objekt, je ugotovila razne pomanjkljivosti; premalo tušev, sobe brez tople vode, neustreznost prostor za pomivanje posode, neustrezna točilna miza... Na tako odločitev smo hitro reagirali. Nekatera dela so v teku, tako da bi dom čimprej usposobili in omogočili letovanje članom delovnega kolektiva.

Kako bo s počitniškim domom v Bohinju je v času nastajanja tega zapisa še neznan, ker doslej inšpekcijskega pregleda ni bilo. Po vsej verjetnosti pa lahko tudi tu pride do podobnih težav kot v Portorožu. Kot že rečeno, sta oba počitniška domova v najemu (Bohinj je prevzel Daniel Urlep). Sindikat pa razen zagotovila, da imajo delavci Steklarne prednost pri letovanju, nima nobenega vpliva. Tega smo se zavedali že takrat, ko so o tem vprašanju tekle razprave na organih upravljanja. Stališče sindikata je bilo, da objekti družbenega standarda ostanejo v lasti in upravljanju podjetja, vendar nas člani delavskega sveta niso podprli, zato tudi ne moremo sindikati nositi odgovornosti, da so se pogoji za letovanje tako zaostri in da bo lahko letovalo le skromno število delavcev in upokojencev podjetja.

Janez Cigler

Skladi v sindikatu

Težke socialne razmere delavcev v ospredje postavljajo tudi vprašanje kdaj bo Zveza svobodnih sindikatov uresničila obveznosti, zapisane na hrbtni strani članske izkaznice. Gre zlasti za solidarnostne pomoči iz solidarnostnega sklada in pomoči iz stavkovnega sklada.

Zakonskih ovir za izpeljavo teh nalog ni, odprta pa ostaja pripravljenost članov, da za te namene tudi izločijo namenska sredstva.

S pravilnikom, ki velja od letošnjega februarja, se članarina plačuje od bruto OD. Tisti del članarine, ki je razlika med članarino iz neto OD (v večini podjetij članarino še vedno obračunavajo od neto OD – tudi pri nas) in bruto OD pa naj bi bil namensko usmerjen v sklade.

Skladi naj bi bili formirani na ravni sindikata dejavnosti, možne so tudi variante, da se denar združuje v sklad na ravni sindikata Slovenije). Če bi bil ta denar naložen v hranilnico, to pomeni njegovo dodatno oplajanje in lažje uresničevanje zastavljenih nalog. In še nekaj, tisti, ki ima denar, ima tudi moč. Nemoč sindikatov se danes zrcali tudi s slabo materialno osnovo. Če na primer združimo vso članarino med neto in bruto osebnimi dohodki (vključno z delom sindikata podjetja), je to na mesec 636.425,00 dinarjev ali letno 7.637.100. Ta znesek, naložen v hranilnico, pomeni po sedaj veljavnih letnih stopnjah še dodatnih 40 %, t.j. 10.691.940 dinarjev, kar je osebni dohodek za 1.000 delavcev na mesec ali 22.000 delavcev za en delavnik.

Janez Justin, nov predsednik sindikata dejavnosti

Do kadrovskih sprememb prihaja tudi v sindikatu naše dejavnosti (kemije, gumarstva in nekovin). Dosedanjemu predsedniku Abdulahu Zelejngiču se je dveletni mandat iztekel. Ne more pa ga ponoviti zaradi nezdržljivosti delovnih nalog oziroma delovnega mesta (ker je delavec s posebnimi pooblastili) in funkcije v sindikatu.

Med petimi evidentiranimi kandidati je bil tudi naš predsednik Janez Cigler, ki pa je tako kot Bambič Branko – Krka, Novo mesto in Melita Kolar, Pimus Radeče kandidaturo odklonil.

Na kandidatni listi sta ostala le dva kandidata:

- Janez Justin po poklicu strojni tehnik, zaposlen v Savi Kranj, sicer pa profesionalni predsednik sindikata podjetja Sava in

- Darko Vrabl, po poklicu strojni destilator, zaposlen v Henkel – Zlatorog. Na skupščini sindikata naše panoge, ki je bila 6. junija, je bil izvoljen Janez Justin. Zaupnica pa je bila izrečena tudi dosedanjemu sekretarju Franju Krsniku.

Podpis kolektivne pogodbe še odložen

Če smo v sedanjih številki Steklarja zapisali, da bo v maju podpisana panožna kolektivna pogodba, moramo to trditev nekoliko korigirati. Pri obravnavi kolektivne pogodbe, kjer naj bi oblikovali dokončno vsebino pogodbe, je v strokovnem združenju prišlo do zahteve, da bi nekovinska industrija

imela svojo kolektivno pogodbo. Zato sta namreč nesprejemljivi določili o izhodiščnem osebnem dohodku, ki je za 5 odstotkov višji kot pri splošni kolektivni pogodbi, kot tudi 40-urni delavnik, ker kot pravijo, ga bo nemogoče uvesti tudi po preteku enoletnega prehodnega obdobja.

Dušan Semolič prvi mož v Svobodnih sindikatih

V dneh, ko bo natisnjen Steklar, bomo v Svobodnih sindikatih Slovenije verjetno že imeli novega predsednika. Skoraj zagotovo bo to Dušan Semolič, saj je v kandidacijskem postopku dobil dovolj prepričljivo podporo.

Dušan Semolič je po poklicu magister prava. Je vodja poslanskega kluba socialistov, njegovi nastopi v parlamentu pa so bili opazni prav po tem, da je bil eden redkih poslancev, ki je znal pritegniti, ko je šlo za uveljavljanje delavskih pravic.

Pravijo, da nič ne vedo

Fotografije nas spominjajo na čase, ko smo se, če ne pogosteje pa zagotovo vsake tri mesece zbrali na zborih delavcev, da smo na njih, želeli ali ne, morali zvedeti, kakšno je poslovanje podjetja, pa sprejeli ta ali oni samoupravni sporazum, ki smo ga razumeli ali pa tudi ne. Vseeno pa smo ob tem ali pa ob točki razno zvedeli še to in ono, pa povedali, kje koga čevljev žuli. Časi samoupravljanja so mimo in danes ko zbori delavcev niso več obvezni in jih tudi nimamo več, ugotavljamo, kako narobe smo razumeli njihov namen, in da smo z njihovo ukinitvijo izgubili precej več kot zgolj to, da uro ali dve (v katerih so se marsikdaj posamezniki tudi nesramno izživljali nad šefi) nismo delali. Kar nekajkrat smo lahko, o tem da ni informacij, da ni zborov delavcev, poslušali pripombe na delavskem svetu. Podobno se pritožujejo tudi sindikalni aktivisti.

Morda pa bi namesto zborov delavcev, če že moti ime in preveč spominja na čase samoupravnega socializma, rajši uvedli delovne razgovore. Morda bi potem vedeli kaj več. Zdjaj večina delavcev trdi, da nič ne ve.

Mili Kobal

Mladi pišejo

Želimo si srečno življenje v zdravem okolju

Nad svojim okoljem se ne morem pri- toževati, ker je lepo in zdravo. Ko sto- pim čez prag in naredim nekaj kora- kov, sem že na trati. K sreči živim v zaselku nekaj kilometrov izven Hrast- nika. Majhna stezica, ki pelje v gozd, je moja vsakdanja pot. V gozdu opa- zujem naravo, ki jo občudujem na vsakem koraku. Poslušam petje ptic in šumenje listja, ki se upira vetru. V gozdu se povsem sprostim in globoko vdihujem svež zrak, ki mi ga daje na- rava. Vsem svojim vrstnikom želim vsaj takšno okolje, kot ga imam jaz. Robi Šuntajs, 7.a

Pred tremi leti smo prišli iz Trbovelj v Hrastnik. V Trbovljah smo imeli stano- vanje blizu toplarne. Trboveljski zrak je bil zelo onesnažen. Ko se je začela sezona kurjenja je toplarna iz dimni- kov spuščala strupene pline. Zaradi tega dima sem imela pogoste napade kašlja. Vsak teden sem morala na pre- gled in inhaliranje. Večkrat sem mora- la tudi prej iz šole. Zdravnica mi je po- vedala, da sem alergična na dim. Tudi veliko otrok iz Trbovelj je bolelih na dihalih, zato bi morali nekaj ukreniti, da bi dobili čistilne naprave. Tako bi bil zrak čistejši in manj onesnažen. Tudi reka Sava je zelo onesnažena, saj v

njej plavajo različni odpadki in strupe- ne snovi. Potem smo se preselili v Hrastnik in moram reči, da je zrak v Hrastniku veliko bolj čist. V Hrastniku je več športnih organizacij in se lahko veliko ukvarjam s športom. Sedaj so naredili tudi teniško igrišče. Tadeja Perpar, 7.a

Živim v Čečah, v šolo pa hodim v Hrastnik. Ko grem v šolo, opažam v kakšnem okolju pravzaprav živijo moji sošolci. Okoli naše hiše je vse zeleno, v Hrastniku pa je okoli blokov beton. Po tleh je polno smeti in drugih od- padkov. Včasih celo opazim, kako pri- leti papirček iz zraka. Čeprav sem do- ma zunaj mesta, vseeno boleham. Imam namreč bronhitis. Zdravniki mi priporočajo morje ali hribe, saj mi čist zrak zelo koristi. Ko sem na morju, sem zdrava, ko pa pridem domov, kmalu zopet zbolim. Pogostokrat se to zgodi pozimi. Ko grem k zdravniku, je čakalnica nabito polna. Vse to je goto- vo posledica slabega zraka, saj vsi dobro vemo, da je Hrastnik najbolj onesnaženo mesto v Sloveniji zaradi tovarn, ki spuščajo škodljive pline, za- radi avtomobilov, pa tudi zaradi hišnih kurišč. Lucija Senčar, 7.a

V Steklarni spet odprta knjižnica

Občane, bralce in ljubitelje knjig ob- veščamo, da je izposojevališče knjig v krajevni skupnosti Steklarna spet odprto in sicer vsak ponedeljek od 17.00 do 19.00 ure.

Novo v knjižnici

Plaidy, Jean: GOSPA KAČA

Knjiga z malce dvoumnim naslovom »Gospa kača« je prvi del svojevrstne romansirane zgodovinske trilogije o nadvse razgibanem življenju Katarine Medičejske (1519–1589), francoske kraljice in kraljice matere, kakor ga je s pomočjo znanih dokumentov in predvsem z veliko mero domišljije upodobila pisateljica Jean Plaidy (Victoria Holt!), med drugim avtorica tudi pri nas uspešnih romanov »Moja sov- raznica kraljica«.

Zaradi srhljivega slovesa, ki se je opri- jel mogočnih medičejcev, tudi ime Ka- tarine de Medici vzbuja predvsem asociacije na premeteno spletkarko in brezobzirno zastupljevalko, vendar pa, vsaj v tej prvi knjigi, njena krajevs- ka junakinja še ni prikazana v tako mračni luči.

Raje narobe: vidimo jo, kako kot štiri- najstletna deklica pride iz rodne Flo- rence zamož na francoski dvor, kjer se poroči z drugorojencem kralja Franca I.; priče smo, kako njen starej- ši svak v čudnih okoliščinah umre in tako Katarina postane prestolonasled- nikova žena. Spremljamo jo – po ta- stovi smrti – kot kraljico ob strani Hen- rika II. – a ves čas opažamo, kako mora živeti, kot vladarica in predvsem kot ženska v senci starejše tekmičice, kral- jeve ljubice Diane iz Poitiersa. Iz te osamljenosti je ne rešita ne vseod- puščajoča ljubezen do moža, ne zvi- jačnosti, s katero si skuša pridobiti njegovo naklonjenost. Katarina, kot jo spoznamo iz te knjige, ostaja edinole mati, katere dolžnost je, da rojeva čimveč otrok, princev in princes. Delo je napisano živahno in spretno, da pred nami res zaživi francoski re- nesančni dvor 16. stoletja s svojimi

veseljačenji, lovskimi in bojnimi poho- di, s svojimi spletkami in ljubezenski- mi zvezami.

Bled, Jean-Paul: FRANC JOŽEF

Obdobje kriz in razočaranj so navadno hkrati tudi obdobja nostalgije za zdav- naj minulimi »lepšimi in boljšimi«, »zlatimi« časi. Tako je nekako samo po sebi razumljivo, da se danes, ko smo priča razkranjanju že druge Jugos- lavije, čedalje več pogledov obrača nazaj k »dobri stari« rumenočrni mo- narhiji, v okviru katere so bili položeni tudi prvi temelji slovenske nacionalne in kulturne samobitnosti, ki pa pozne- je – zaradi najrazličnejših »spletk« in »zarot« ter nekakšnih »višjih intere- sov« drugih – niso pripeljali do obli- kovanja takšne države, s kakršno bi bili še danes zadovoljni. Naj bo tako ali drugače, kljub vsem idealiziranjem in kritičnim analizam, je stara monarhi- ja znova »popularna«, z njo pa tudi njen vladar z najdaljšim »stažem« – legendarni Franc Jožef I. Pred nami je biografija, ki jo je napisal

»nevtralni« francoski zgodovinar Je- an-Paul Bled, strokovnjak za novejšo evropsko, še posebej nemško in habsburško zgodovino. Franc Jožef, zadnji monarh stare šole, kakor se je cesar sam imenoval v pogovoru s Theodorjem Roosveltom, je v njej predstavljen predvsem po človeški plati, tako rekoč od rojstva pa vse tja do smrti. Nekatera obdobja so obdela- na bolj mimogrede, druga spet na- tančneje, odvisno pač od širših druž- beno-političnih okoliščin.

Avtor je veliko pozornosti namenil tudi 68 letom vladanja Franca Jožefa, v ka- terih je, potem ko ga je minila mlad- ostna zagnanost, postal in ostal bolj zmeren in pragmatičen. Bil je vladar, ki se ni ponašal z izjemnimi darovi: njegovi aduti so bili občutek dolžnosti, poznavanje dosjejev in s časom pri- dobljene izkušnje. Svoje dobe ni obvlad- ladal kot kakšen Napoleon ali Bis- marck, ni bil ne genialen graditelj imperija ne strateg, temveč prvi birokrat monarhije, ki je živel preprosto in so mu bile vsečisto navadne reči, kadar ni šlo za reprezentanco, in seveda tu- di vladar, ki je kljub vsemu dal svoje- mu času globok pečat zahajajočega blišča.

Šport in rekreacija

Tekmovalne sezone 1990/91 je prakti- čno konec. Obračuni minulega dela so v vseh sredinah več ali manj enaki. Drugače povedano, redki so klubi, ki so s svojimi dosežki v minuli sezoni zadovoljni. Načrti in cilji so bili večinoma povsod bistveno višji. Vprašanje je seveda, če tudi realni. Telesna kultura in z njo šport in rekreacija gresta s časom v korak, zato objektivno gledano, kakšnih posebno bleščečih dosežkov ni bilo pričakovati. O edinem pravem dosežku – državnem naslovu strelca Rajmunda Cvetka, pa smo pisali še v naši prejšnji številki. Kakorkoli že, življenje četudi bolj klavirno kot včeraj in manj kot jutri, teče naprej. V dneh ko bo ta številka našega glasila pred vami, bodo oči vseh nas športnih privržencev, uprte v smeri Soče kjer se končuje prvi del letošnjega svetov- nega prvenstva v tekmovalstvu s kajaki in kanuji na divjih vodah. Ta prvi del zajema tekmovalstvo v spustu. Drugi, ki se bo začel čez par dni na Savi pri Tacnu, pa bo posvečen slalomistom. Čeprav bolj atraktiven kot spust, pa je spust za nas precej bolj zanimiv. Vzrok je preprost. Po štirinajstih letih, imamo Hrastničani znova svojega predstavnika na svetovnem članskem prvenstvu. Naša srca bijejo za 21-let- nega orodjarja Gorazda Medveda, ki si je z uspešnimi nastopi izbojeval standardno mesto v državnih reprezen- tanci, prejšnji mesec pa v velikem slo- gu osvojil svoj prvi članski republiški naslov. Gorazd, zate smo držali pesti.

Nogomet

Nogometiški so sklenili prvenstveno sezono tako kot so jo začeli. Brez pose- bnih dosežkov. Tako članska kot mladinska enajsterica sta končali pri dnu svojih tekmovalnih razredov. Škoda je zlasti za mladince, ki so pod vodstvom trenerja Blaža Dvornika pri- kazali precej boljše igro kot pa je to

sklepati na osnovi petnajst osvojenih točk. Res škoda, kajti ta generacija bi morala tvoriti osnovo članske vrste v nekaj naslednjih letih.

Rokomet

Rokometaši so se že zdavnaj poslovili od republiške lige. Upanje, da bodo v zadnjih dveh kolih dosegli vsaj častno zmago, je šlo po vodi. Za to so krivi predvsem nekateri igralci, ki so očitno igrali le takrat, ko se jim je hotelo in ne takrat ko bi morali. Resnici na ljubo pa je treba priznati, da je bil takšen raz- plet pričakovani. Po vseh peripetijah, oškodovanju za zeleno mizo in na parketu, kaj drugega kot padec moti- vacije res ni bilo pričakovati. Ostaja pa odprto vprašanje kako naprej. Ne gle- de na razplet, pa so Dolani uspešno izvedli tradicionalni, tokrat že 11. mla- dinski turnir, na katerem so poleg nji- hove ekipe nastopile še ekipe Rade- če-papir, Zagorje in STT Rudar Trbovlje. Po zanimivih igrah so na koncu zaslužno zmagali Radečani, ki so gladko premagali vse tri nasprotni- ke. Domačini so bili drugi, Zagorjani tretji, Trboveljčani pa so pristali na zadnjem mestu. Izbrali so tudi najboljše posameznike tega turnirja. Za naj- boljšega vratarja povejmo, da je bil iz- bran domačin Franci Šantej.

Kajakaštvo

Uvodoma smo zapisali, da je Gorazd Medved osvojil svoj prvi članski repu- bliški naslov. Dodajmo še, da so prvenstvo izvrstno izpeljali člani naše- ga Brodarskega društva. Poleg Go- razda sta nastopila še Ivan Poljan in Danilo Stradar, ki sta osvojila 5. od- nosno 10. mesto. Vsi trije skupaj pa so v moštveni vožnji 3 x K-1 osvojili drugo mesto, oziroma srebrne medal- je. Kaj, oziroma koliko je vredna Go- razdova zmaga pa je dovolj če pove- Nadaljevanje na str. 7

Iz nove zakonodaje

Denarna nadomestila

Osnutek novega Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju prinaša novosti pri odmeri denarnih nadomestil zaradi manjšega osebnega dohodka kot posledice invalidnosti.

Doslej so se denarna nadomestila praviloma odmerjala kot razlika med osebnim dohodkom, ki ga je delovni invalid dosegal na delovnem mestu v podjetju, kjer je bil v službi v času invalidizacije, in osebnim dohodkom na delovnem mestu, na katerega je bil razporejen po končanem postopku. Zaradi sprememb predpisov o delovnih razmerjih in s tem tudi o osebnih dohodkih ta formula vse manj zdrži. Pa tudi stečajni in likvidacijski odpravljajo delovna mesta, na katerih so invalidi delali pred invalidizacijo. Potrebno je bilo najti način za odmero nadomestil, na katerega vse te spremembe ne morejo vplivati.

Ocenjeno je bilo, da bo najprimerneje izbrati za takšno stalnico pokojninsko osnovo, ki jo je delovni invalid dosegal v trenutku invalidizacije. Pokojninska osnova pa je revalorizirano najugodnejše 10-letno povprečje osebnih dohodkov delavca. To je boljše za invalida v primeru, da je delavec pred invalidizacijo dalj časa bolehal in zato dosegal slabši osebni dohodek. Po drugi strani pa upokojeanci vedo povedati, da je pokojninska osnova navadno nižja od zadnje plače, saj 10-letno povprečje zajema tudi obdobja slabih plač. Pa vendar se to delovnim invalidom ne bo poznalo, saj jim bo pokoj-

ninski zavod priznal kot nadomestilo za polno razliko med pokojninsko osnovo in osebnim dohodkom, ki ga glede na individualno pogodbo o sklenitvi delovnega razmerja dosegajo na drugem ustreznem delu.

Manj jim bo všeč, da se njihovo nadomestilo med letom ne bo usklajevalo tako kot osebni dohodek v matičnem podjetju, ampak tako kot pokojnine. Te pa se od začetka leta 1991 naprej ne usklajujejo več tako kot včasih. Nadomestila bodo zato velikokrat zaostajala za osebnim dohodkom.

Novi način odmere ne bo prizadel invalidov II. kategorije, ki delajo krajši delovni čas, če bo slovenska skupščina sprejela ponujeno osnovno besedilo člena. Če pa bo sprejeta varianta, pa bo njihovo nadomestilo v bistvu delno invalidska pokojnina.

Pomanjkljivost osnutka zakona je, da niso bile opravljene analize, kaj predlagane spremembe pomenijo za socialno varnost invalidov. To bodo sindikati prav gotovo zahtevali. Po drugi strani pa je gotovo tudi res, da bo marsikateri delovni invalid, ki se mu doslej ni zdelo vredno usposobiti se za zahtevnejše delo, odslej razmišljal drugače.

V Sloveniji se pač življenje vrti tako, da vsi osnutki zakonov (pokojninski, zdravstveni...) kažejo, da bo vlada krčila pravice, s katerimi si prebivalstvo zagotavlja socialno varnost. Vsakdo se bo moral znajti sam!

Denarna nadomestila za delovne invalide

Teza za novi republiški Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ne prinašajo novosti le v pokojninskem zavarovanju, temveč tudi pomembne spremembe invalidskega zavarovanja. Število oseb, ki so upravičene do ene izmed pravic iz invalidskega zavarovanja v Sloveniji pa ni majhno. Tako je bilo leta 1990 12.503 delovnih invalidov II. kategorija (skrajšani delovni čas) in 13.546 delovnih invalidov III. kategorije (prerazporejeni na drugo, običajno slabše plačano delo). Na drugo ustrežno delo pa je čakalo ali se zanj usposabljal še 1072 delovnih invalidov. Invalidskih upokojeancev (I. kategorija invalidnosti) je bilo 82.289, nadomestilo za telesno okvaro je prejelo 42.332 oseb, dodatek za pomoč in postrežbo pa kar 19.381 oseb.

Invalidnost se bo tudi vnaprej ugotavljala glede na obseg preostale delovne zmožnosti za opravljanje dela na delovnem mestu, na katerega je bil zavarovanec trajno razporejen pred spremembami v zdravstvenem stanju. Pristojne službe v podjetjih, ki se ukvarjajo s pravicami invalidov, bodo takoj opazile, da je prišlo pri tem do pomembne spremembe. Invalidnost se torej nič več ne ugotavlja glede na

zmanjšanje delovne zmožnosti za vsa delovna mesta v podjetju (prej v tozidih), ki ustrezajo strokovni izobrazbi delavca.

Spremembo v praksi pomeni med drugim tudi to, da teze za zakon odpravljajo sporno kategorijo »delavcev s spremenjeno delovno zmožnostjo«, proti kateri smo se Svobodni sindikati zavzemali od leta 1984 dalje. Dokazovali smo, da je razlikovanje med delovnimi invalidi III. kategorije in delavci s spremenjeno delovno zmožnostjo umetno. Edina posledica je bila, da so bili delavci s spremenjeno delovno zmožnostjo opeharjeni za nekatere pomembne pravice.

Zato pa so teze ohranile kategorijo »delavcev z neposredno podano nevarnostjo za nastanek invalidnosti«. Njen namen je preprečevanje invalidnosti. Delavec še nima nepopravljivih zdravstvenih okvar, vendar se ve, da bo do njih prišlo, če ne zamenja dela. Delavec nima statusa delovnega invalida, ima pa pravico do razporeditve na drugo delovno mesto in pravico do poklicne rehabilitacije, če je ta potrebna za razporeditev na drugo delo. Delavec pa ima tudi pravico do denarnega nadomestila po pogojih, ki jih za delovne invalide postavlja zakon.

Upravičeni niso le do denarnega nadomestila zaradi skrajšanega delovnega časa. Ker pa gre za preventivni ukrep in ker ti delavci nimajo statusa delovnega invalida, jim morajo podjetja te pravice zagotoviti same na način

in pod pogoji, ki bodo določeni s kolektivno pogodbo oziroma s splošnim aktom.

Lučka Böhm
Delavska enotnost

Zdaj pa zares

Čakajo samo podpis

Če smo na eni od prejšnjih strani zapisali, da se zatika pri podpisovanju kolektivne pogodbe za našo panogo, podpis pa so oddaljila nekatera razhajanja do katerih je prišlo v strokovnem združenju GZS, lahko na tem mestu to trditev korigiramo. Na zadnjih pogajanjih je bilo doseženo soglasje:

- da ni potrebe po posebni kolektivni pogodbi za nekovine
- določilo o 40-urnem tedniku ostaja, ostaja tudi 5 % višja izhodiščna osnova OD
- ostaja tudi 50 % dodatek za nočno delo.

Podpis panožne kolektivne pogodbe bo opravljen v bližnji prihodnosti. Sindikate pa čaka priprava osnov za podjetniške pogodbe, povedano drugače priprava osnov za sorodna podjetja (farmaceutska industrija, steklarji, kemičarji).

Priprava osnov za podjetniške pogodbe je pravzaprav prioriteta naloga programskih usmeritev, ki jih je sprejela skupščina sindikate kemije, nekovin in gumarstva, ki je bila 6. junija v Ljubljani.

Rekli so

O osamosvojitvi Slovenije

Milan Kučan: predsednik predsedstva Republike Slovenije
Slovenska osamosvojitve ni Demosovo dejanje, to je odločitev Slovencev in vseh drugih državljanov Slovenije.

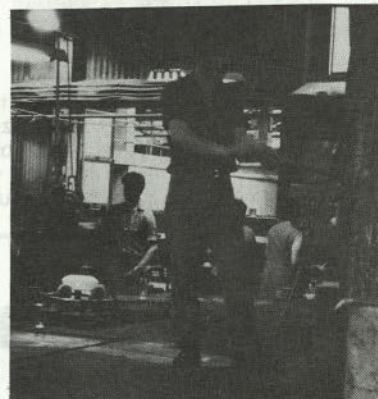
Stipe Mešič:
Nihče ne bo izstopil, pa tudi Slovenija ne...

Če kdo odhaja, sta to Srbija in Črna gora, ki si vztrajno prizadevata za ohranitev federacije.

Feri Horvat: predsednik GZS
Težave za slovensko gospodarstvo po osamosvojitvi bodo dosti manjše, če pride do sporazumne razdružitve.

Dr. Janez Drnovšek: član predsedstva
Vse možnosti za mirno rešitev še niso izčrpane.

Vlado Mihelj: publicist
Če komu, potem JLA v teh dneh dela uslugo najbolj avtoritarnim in militantnim silam v slovenski politiki.

mo, da so z izjemo Jerneja Abramiča nastopili vsi naši najboljši tekmovalci, to pa pomeni vsi reprezentanti.

Kegljanje

Zveza telesnokulturnih organizacij je ob pomoči obeh kegljaških klubov: Bratstvo in Rudnik tudi letos organizirala »odprto prvenstvo Hrastnika za posameznike-cc«. Nastopilo je 69 tekmovalcev in tekmovalk. V finale se je uvrstilo osem najboljših posameznikov, oziroma štiri posameznice iz predtekmovanja. Seštevek obeh nastopov pa je dal končni vrstni red 7. prvenstva, ki je naslednji – moški: 1. Ivačić 1798, 2. Štrukelj (oba Gradis Lj.) 1777, 3. Burja (Proletarec) 1746, 4. Goljuf 1740, 5. Tomše (oba Rudar

Trb.) 1737, 6. Janša (Gradis) 1728, 7. Iltnikar (Slovan) 1716 in 8. Novak (Rudar) 1670. Ženske: 1. Tušek (Ipoz Rudar) 836, 2. Sabljar (Korotan Prevalje) 786, 3. Burja 788 in 4. Mlakar (obe Ipoz Rudar) 786.

Streljanje

Na občinskem prvenstvu v streljanju z vojaško puško je nastopilo 17 strelcev. Vrstni red pri vrhu je bil naslednji: Skok 161, 2. Kostanjšek 155, 3. Vidmar 154 (vsi E. Draksler), 4. Kajtna 151, 5. Cirar 147 (oba Steklar). Prvenstvo je na strelišču v Peklu pri Dolu pripravila SD Ernest Draksler.

Jože Premec

Galenika zdaj skoraj ameriška

Galenika Beograd, s katero smo dolga leta imeli tesne poslovne odnose, prekinila pa jih je srbska blokada, od 1. maja letos uradno posluje kot mešana jugoslovansko ameriška družba ICN – Galenika. Ameriška stran si je z vlogo 270 milijonov dolarjev (50 milijonov v gotovini, drugo v tehnologiji),

pridobila lastništvo nad 75 odstotki nove mešane družbe.

Poznavalci tovarne menijo, da se je firma prodala preveč poceni. Zaenkrat pa tudi ni nobenih signalov o možnosti nadaljevanja nekdanjega dolgoletnega poslovnega sodelovanja.

Po novem več praznikov?

V kratkem bomo v Sloveniji dobili nov zakon o praznikih. Če bodo gospodje poslanci sprejeli tak predlog, kot ga je izdelala posebna koordinacijska komisija slovenskega izvršnega sveta, bomo v prihodnje imeli naslednje praznike:

1. in 2. januar, 8. februar, velikonočno nedeljo in velikonočni ponedeljek, 27. april, 1. maj, 23. junij (ali drug datum, ki bi obeleževal slovenski državni

praznik in bi ga bilo mogoče praznovati dva dni), 2. julij, 1. november, 23. december (dan plebiscita) in 25. december. Vsi ti prazniki naj bi bili dela prosti. Pripravljavci predloga so se, kot pravijo, zgledovali po koledarju praznovan evropskih držav. Po novem naj bi v Sloveniji imeli dvanajst ali trinajst praznikov (doslej 11). V času razprav so se pojavile še nekatere drugačne sugestije, zato predlog kakršen je, lahko doživi še kakšne spremembe.

Zahvale

Sodelavcem in sodelavkam izmene Bičanič-Brglez se iskreno zahvaljujem za darila, cvetje in vso izkazano pozornost ob mojem odhodu v pokoj. Mili Majcen

* * *

Iskreno se zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem brusilnice, za prelepa darila in prijetno slovo ob mojem odhodu v pokoj. Obenem pa vam želim veliko delovnih uspehov in osebne sreče.

Silva Odlazek

* * *

Drage sodelavke in sodelavci! Ne najdem pravih besed, ki bi lahko izrazile mojo zahvalnost in hvaležnost za vse lepo kar ste mi pripravili na moj zadnji delovni dan. Res prijetno ste me presenetili. Iskreno hvala za prelepa darila, ki me bodo vedno spominja-

la za vas. Iskrena hvala izmenovodjema Mirkotu Peklarju in Marjanu Mikliču za nesebično pomoč. Prav posebno pa se zahvaljujem Vidi Kumar in Zdenki Karabegovič za ves trud, ki sta ga vložili ob mojem odhodu v pokoj. Drage sodelavke in dragi sodelavci, še enkrat najlepša hvala vsem skupaj. Želim vam obilo zdravja in delovnih uspehov, ter da bi uspešno premagovali vse ovire, ki vam stojijo na poti. To vam želim iz vsega srca! Hilda Delpin

* * *

Ob mojem odhodu v pokoj, se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem vodstva oddelka proizvodnega programa – razsvetljava za izkazano pozornost in lepe želje. Tudi jaz vam želim veliko osebne sreče in uspeha v kolektivu Steklarne Hrastnik. Ivan Kalpič

Drage sodelavke in sodelavci skladišča gotovih izdelkov

Čas je tekel svojo pot, z njim pa tudi leta dela in življenja v tovarni. Zdaj ko odhajam v pokoj mi je težko, kljub temu, da si človek po dolgih delovnih letih zaželi tudi počitka. Ob tej priložnosti se vsem skupaj prav lepo zahvaljujem za prejeta darila, cvetje in izrečene želje. Posebna zahvala za lepe besede ob slovesu pa gre Branetu Vretiču, Janezu Ciglerju in Francu Vidoviču, kakor tudi najožjim sodelavkam in sodelavcem.

Z najlepšimi željami v prihodnosti pri delu in zasebnem življenju vas pozdravlja bivša sodelavka Fani Lapornik.

* * *

Ob mojem odhodu v pokoj se najlepše zahvaljujem delavcem brusilnice za prekrasna darila in cvetje, ki me bodo večno spominjala na vas. Še prav posebno se zahvaljujem rezalkam in pregledalki pri rezalnem stroju.

Vsem delavcem Steklarne Hrastnik želim veliko delovnih uspehov. Slavi Čakić

* * *

Zaposlenim slikarnice, satinirnice in vsem, ki ste me 10. maja s prelepimi darili, dobrimi željami in koristnimi nasveti pospremili v pokoj, iskrena hvala. Po tej poti vam tudi jaz izrekam najboljše želje za prihodnost. Tone

* * *

Ob mojem odhodu v pokoj se najtopeje zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem brusilnice, primopredaje, kontrole in skladišča gotovih izdelkov za prelepa darila in izkazano pozornost. Vsem skupaj pa želim veliko zdravja in delovnih uspehov. Kristi

* * *

Zanimalo vas bo

Konec marca 1991 je bilo v Steklarni 1361 zaposlenih, med njimi je bilo 15 pripravnikov in 3 delavci sprejeti za določen čas.

April

Odšli so:

Brekan Rozalija – razdeljevalka hrane, Bremec Alojz – skupinovodja energitike, Žveplan Slavi – razmnoževalka (vsi predčasno upokojeni). Romih Nuša – sekretar samoupravnih organov (določen čas), Keber Mirko – ročni pi-halec (izključen), Čeperlin Janko –

krogličar (izključen), Džamastagić Mirjana – kontrolor stekla (sporazumno), Delpin Elica – skladiščna delavka v kartonažni (sporazumno), Draksler Viktorija – izpihalka stekla (sporazumno), Žlindra Ferdo – upravnik počitniškega doma Portorož (sporazumno), Salobir Breda – komercialist nabave (sporazumno).

Ob koncu aprila je bilo v podjetju 1352 zaposlenih, oziroma 636 žensk in 716 moških.

Poročila sta se:

Andžič Stana in Adžaga Jozo

Maj 1991

V maju ni bilo novosprijetih delavcev

Odšli so:

Odšlo je 47 delavcev (18 žensk in 29 moških) in sicer:

Cvetko Franc – vratar, Kobal Anton – obratovodja slikarnice, Čekič Stanislava – rezalka stekla, Delpin Hilda – kontrolor – brigadir, Plazar Franc – transportni delavec, Rotar Vida – izpihalka stekla, Kolar Valerija – ref. obrač. OD, Debelak Franc – skup. ključ. delav., Frankovič Ana – kontrolor – brig., Kalpič Ivan – lanser proizvodnje, Majcen Milka – kontrolor, Odlazek Silva – rezalka, Papež Majda – administr. slikarnice, Povše Friderik – skladiščni delav., Kulezič Judita – saldokontist tuji trg, Pokrajac Kristina – ref. plač. prometa, Hudina Marija – ref. kadrovske evidence, Krejan Jože – kurjač v samskem domu, Lapornik Frančišča – vodja naklad. skupine, Kirbiš Kristina – primopredaja steklenih izdelkov, Kuhar Henrik – ročni pi-halec, Šalmič Franc – vodja stroja P – vsi upokojeni.

Kralj Anton – vzdrževalec v kiko, Jecl Anton – vratar, Kreže Martin – tehnolog rezervnih delov, Grohar Marta – kontrolor, Klančar Valerija – priprava kartonov in Grmadnik Edo – tehnolog kakovosti – invalidsko upokojeni.

Kmetič Egidij – skupinovodja strgarske delavnice (predčasna upokojitev), Jerna Mihaela – kontrolor – brigadir (družinska upokojitev).

Vodja družbene prehrane Rižner Darino, administrator-ekonom Kmet Marinka, blagajnik – izmenovodja, Hribarnik Zofija II in Strniša Silva, blagajnik v obratu Homšek Cvetka in Krašovec Cirila, razdeljevalka hrane, Habinc Nada, Jeran Stojanka, Kurtzič Nura, Neškovič Gordana, Šuljagič Branka, pomivalna posode in čistilka Petrovič Ružica in Šklander Liljana, Majcen Franc – voznik tovornega avtomobila – sporazumna prekinitvev oziroma zaposlitev v drugem podjetju.

Selmič Mirsad – pomočnik strojnika IS (v JLA), Osmankič Šefik – delavec pod mešalcem in Bašič Merima – priprava kartonov (oba disciplinsko izključena).

Poročili so se:

Mustajbašič Rasim in Pepič Ajša

Prirastek v družini

Strniša Irena hčerko Sabino

